

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Factors influencing alcohol consumption among students of Suan

Sunandha Rajabhat University

ณารีย์ ชุมวรฐายี¹ และ บุญวัฒน์ สว่างวงศ์²

Nawaree Chumworathayee¹ and Boonyawat Sawangwong²

^{1,2} สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

^{1,2} Branch in Police Administration, Suansunandha Rajabhat University, Thailand

E-mail: navaree232@gmail.com¹, Boonwat.sa@ssru.ac.th²

Received: 2022-05-19; Revised: 2022-06-20; Accepted: 2022-06-21

บทคัดย่อ

การวิจัยดังกล่าวนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา วัตถุประสงค์ที่สอง เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 392 คน โดยการสุ่มตัวอย่างใช้การเลือกแบบบังเอิญ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ การทดสอบไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเป็นนเพศชายและหญิงเท่ากัน อายุ 21 ปีขึ้นไป อยู่ชั้นปีการศึกษาที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท (2) พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์พบว่า ดื่มครั้งแรกอายุ 16-18 ปี รู้สึกไม่ชอบ ผู้ที่ดื่มด้วยครั้งแรกและปัจจุบันคือเพื่อน ปัจจุบันนิยมดื่มเบียร์ เหตุผลที่ดื่มเพราะเพื่อนชวนดื่ม ดื่ม1วัน/สัปดาห์ ดื่มช่วงหลังเลิกเรียนที่หอเพื่อน ดื่มเมื่อไปเที่ยวสังสรรค์กับเพื่อน ๆ ซื้อจากร้านขายของชำ ขณะดื่มคือพูดคุยกัน ดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่ผสม ใช้เงินจากผู้ปกครองมีค่าใช้จ่ายต่อครั้ง คือ 301-500บาท หลังดื่มมักรู้สึกง่วงนอน ใช้เวลาในการดื่มเฉลี่ยต่อครั้ง คือ 3-4 ชั่วโมง/ครั้ง ขณะดื่มรู้สึกสนุกสนาน ไม่เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาทในการดื่มสุรา การดื่มแอลกอฮอล์ไม่กระทบผลการเรียน ในอนาคตคิดว่าจะดื่มแอลกอฮอล์ลดลง และไม่เคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุรา (3) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่าปัจจัยพฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ต่อคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ยกเว้นด้านผู้ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ดื่มแอลกอฮอล์ ค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้ง พฤติกรรมหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์ เวลาที่ใช้ในการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อครั้ง ความรู้สึกขณะดื่มแอลกอฮอล์ เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาทในการดื่มสุรา การดื่มแอลกอฮอล์มีผลกระทบกับการเรียน เคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุรา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: พฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์, นักศึกษา

Abstract

This research aims to study the factors influencing alcohol consumption among Suan Sunandha Rajabhat University students. The second objective is to check the alcohol consumption behavior of students at Suan Sunandha Rajabhat University. The sample used in the research is an undergraduate student from Suan Sunandha Rajabhat University, Academic Year 2019, consisting of 392 people by random sampling using random selection. Use questionnaires to collect information. The data were analyzed using percentage, mean and standard deviation. And test the hypothesis using the statistics chi-square test at a 0.05 level of statistical significance

The results of this research are summarized as follows; (1) most sample groups are equally male and female, aged over 21 years old, in their 4th academic year at the faculty of humanities and social sciences, and the average income of under 10,000 Baht per month respectively. (2) The Suan Sunandha Rajabhat University students' behaviors of drinking alcoholic beverages showed that they drank alcoholic beverage for the first time, mostly 16-18 years old, and didn't like it anymore. People who were drinking alcoholic beverages with them first time since then and now are their friends. They prefer to drink beer nowadays. The reason why they drink alcoholic beverages is because of friends' invitation and drinking one day per week. They drink alcoholic beverages after class at friends' dormitory. They also drink alcoholic beverages when hanging out with friends and buy from the grocery. The activity while drinking an alcohol beverage is talking. They drink pure alcohol without a mixture. They got money from their parents to purchase alcoholic beverages and paid about 301-500 Baht per time. After drinking alcoholic beverages, they will sleep. They spend time drinking alcoholic beverages, about 3-4 hours/time. They feel fun when drinking alcoholic beverages. They didn't find fighting during drinking alcoholic beverages. Being drink alcoholic beverages doesn't affect the study. In the future, they will decrease the drinking of alcoholic beverages. They didn't have accidents after drinking alcoholic beverages. (3) The results of this research hypothesis test found that behaviors of drinking alcoholic beverages related to students' faculty in Suan Sunandha Rajabhat University. Except for the first person who is the frequency of drinking, alcohol beverage, place of drinking alcohol beverage. Expense drinking alcohol beverage for each time, fighting during drinking alcohol beverage. Drinking alcoholic beverages affected the study accidents after drinking alcoholic beverages with a statistical significance level of 0.05.

Keywords: Behavior of Drinking Alcohol Beverage, Students

บทนำ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของเอทานอล(ethanol) โดยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสารเสพติดที่เกือบทุกประเทศในโลกกำหนดให้สามารถซื้อขายได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ประเทศไทยกำหนดไว้ 18 ปี ปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่เครื่องดื่มที่นิยมบริโภคสำหรับวัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงานเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงวัยรุ่นตอนต้นถึงตอนปลายที่เป็นนักเรียน นักศึกษา ซึ่งทำให้เกิดปัญหาที่ตามมาหลายด้านที่เกิดจากฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไป จนเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในสังคมไทยสมัยนี้ (นวรรตน์ เทศพิทักษ์, 2553)

การดื่มสุราและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพอื่น ๆ เป็นปัญหาทางสังคมและสาธารณสุขที่สำคัญที่พบมากขึ้นในวัยรุ่นทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ สุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสารเสพติดที่วัยรุ่นนิยมใช้มากที่สุด และทำให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย เช่น การบาดเจ็บและตายจากอุบัติเหตุจราจร การทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกาย และการฆ่าตัวตาย เป็นต้น โรงเรียนและสถานศึกษาเป็นสถานที่ที่สำคัญในการลดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ รวมทั้งปัญหาการดื่มสุราและใช้สารเสพติดของวัยรุ่น ก่อนที่จะวางแผนโครงการเพื่อป้องกันปัญหาการดื่มสุราหรือการใช้สารเสพติดในสถานศึกษา ผู้วางแผนนโยบายควรจะต้องมีความเข้าใจในตัวปัญหาในลักษณะและขอบเขตของปัญหาในสถานศึกษาเป็นอย่างดีก่อน พฤติกรรม การดื่มสุรา และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพอื่น ๆ ของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามกระแสสังคม ควรมีการสำรวจซ้ำเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ เพื่อเฝ้าระวังแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มสุรา พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ การใช้สารเสพติด และผลกระทบจากการดื่มสุราและการใช้สารเสพติดในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย (กนิษฐา ไทยกล้า, 2550)

ผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทำให้ทราบถึงปัญหาการกระจายตัวของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบมหาวิทยาลัย 15 แห่ง ในกทม.-ปริมณฑลปี 2562 พบร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นเป็น 2,869 เทียบ 11 แห่ง ที่เคยสำรวจปี 2552 เพิ่มขึ้น 1,036 แห่ง หรือร้อยละ 72 ด้าน จังหวัดเชียงใหม่พบร้านเหล้าและนักดื่มหน้าใหม่เพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน โดยร้านเหล้าอยู่ใกล้สถานศึกษาเพียง 300 ม. นักวิชาการแนะรัฐออกกฎหมายห้ามขายเหล้าในเขต 500 เมตร รอบมหาวิทยาลัย (ข่าวไทยพีบีเอส, 2558)

ดังนั้นการศึกษานี้จะทำการสำรวจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อทำให้ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริง และเป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้นักศึกษาซึ่งเปรียบเสมือนอนาคตของชาติมีวามไปกับสิ่งทำให้เกิดเป็นปัญหาสังคมตามมา และยังรวมถึงการป้องกันซึ่งความเสียหายกับทั้งตัวบุคคล ครอบครัว รวมทั้งประเทศอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาการของวัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ และคณะ (2541) ระบุในรายงานการทบทวนองค์ความรู้ด้านเด็กเยาวชน และครอบครัวว่า เด็กและเยาวชนมีอายุตั้งแต่ 0 ถึง 24 ปี แต่เยาวชนวัยรุ่นจะมีอายุตั้งแต่ 15 ถึง 24 ปี

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2521) ได้ให้ความหมายว่า วัยรุ่น คือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นชัดเจน ที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดวัยเมื่อใด แต่ยึดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และถ้าจะกำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใด ก็ถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน และมีขนขึ้นในที่ลับ ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่เริ่มมีน้ำกาม

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2538) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นจะมีอายุตั้งแต่ 12 ถึง 20 ปี โดยแบ่งวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น อายุตั้งแต่ 11 หรือ 12 ปี ถึง 13 หรือ 14 ปี
2. วัยรุ่นตอนต้น อายุตั้งแต่ 13 ถึง 14 ปี ถึง 16 หรือ 17 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุตั้งแต่ 17 ปี ถึง 19 หรือ 20 ปี

1.2 พัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประการ (พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) ได้แก่

1) พัฒนาการทางด้านร่างกาย ร่างกายของวัยรุ่นจะมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นต่อระบบอวัยวะภายใน เช่น ในระบบการย่อยอาหาร ระบบการไหลเวียนของโลหิต และระบบการผลิตฮอร์โมนของต่อมไร้ท่อ และลักษณะโครงสร้างภายนอกร่างกาย

2) พัฒนาการทางด้านอารมณ์ อารมณ์ของวัยรุ่นจะมีลักษณะอ่อนไหวง่าย เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างเห็นได้ชัด จึงทำให้เกิดความกังวลและขาดความมั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง การเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน และการทำงานของต่อมไร้ท่อจะทำให้วัยรุ่นมีพลังงานมาก และอาจไม่ได้ใช้พลังงานที่มีให้เกิดประโยชน์จนทำให้ผู้ใหญ่ไม่พอใจ

3) พัฒนาการทางด้านสังคม วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติ และพฤติกรรมทางสังคมในทุกด้าน วัยรุ่นต้องการอิสระ เสรีภาพในการคิด การปฏิบัติตัว การคบเพื่อน และต้องการความเป็นส่วนตัว จึงทำให้บางครั้งอาจเกิดปัญหาความไม่เข้าใจกันกับผู้ใหญ่ และส่งผลให้วัยรุ่นหันไปใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัว

4) พัฒนาการทางด้านสติปัญญา สติปัญญาของมนุษย์จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ระหว่างอายุ 18 ถึง 20 ปี โดยในวัยนี้มนุษย์จะสามารถให้นิยามของวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน สามารถแบ่งแยกคุณลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ ได้ดี มีพัฒนาการทางความคิดรวบยอด และมีความคิดในระดับที่เป็นนามธรรม พัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่นปรากฏในหลายรูปแบบ

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์แอลกอฮอล์

2.1 ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior) คือ กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่างๆ อาการแสดงออกต่างๆ เหล่านั้น อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2536) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำแสดงออก ตอบสนองหรือโต้ตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตได้ ได้ยินได้ นับได้ อีกทั้งวัดได้ตรงกันด้วยเครื่องมือที่เป็น วัตถุวิสัย

กันยา สุวรรณแสง (2544) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึงกริยา อาการ บทบาท ลีลา ท่าที การประพฤติ ปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งใน 5 ทวาร คือ โสตสัมผัส จักขุสัมผัส ชิวหาสัมผัส ฆานสัมผัส และทางผิวหนัง หรือมีฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

2.2 ประเภทของพฤติกรรม พฤติกรรมมนุษย์มีความซับซ้อนที่ต้องศึกษาโดยละเอียด แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการได้จำแนกพฤติกรรมมนุษย์ที่เป็นสาระในการศึกษาออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์ในการจำแนก 5 เกณฑ์ (บุญชูรี คำชาย และคณะ, 2545) ดังนี้

1. เกณฑ์ในการใช้การสังเกต ในการใช้การสังเกตเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ซึ่งปรากฏเห็นได้ชัดเจน เช่น การหัวเราะ ยิ้ม ร้องไห้ เป็นต้น ประเภทที่สอง คือ พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ซึ่งไม่ปรากฏให้สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน เช่น ความคิด ความรู้สึก การเข้าใจ ความจำ เป็นต้น

2. เกณฑ์ด้านแหล่งกำเนิดพฤติกรรม ในการใช้แหล่งที่เกิดเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก คือ พฤติกรรมวุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งเป็นความพร้อมที่เกิดขึ้นโดยมีธรรมชาติเป็นตัวกำหนดให้เป็นไปตามเผ่าพันธุ์ และวงจรของชีวิต มนุษย์สามารถเกิดพฤติกรรมนั้นขึ้นมาได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องผ่านประสบการณ์หรือการฝึกฝน เช่น การคลาน การร้องไห้การนอน เป็นต้น ประเภทที่สอง คือ พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learned) ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์และการฝึกฝน เช่น การว่ายน้ำ การขี่จักรยานการอ่านหนังสือ เป็นต้น

3. เกณฑ์ด้านภาวะทางจิตของบุคคลในการใช้ภาวะทางจิตของบุคคลเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ประเภทแรก คือ พฤติกรรมที่กระทำโดยรู้ตัว (Conscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตสำนึก เช่น พุดวิง เดิน เป็นต้น ประเภทที่สอง พฤติกรรมที่กระทำโดยไม่รู้ตัว (Unconscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตไร้สำนึก หรือจิตใต้สำนึก หรือเป็นพฤติกรรมที่ขาดสติสัมปชัญญะ เช่น ฝัน ละเมอ เป็นต้น

4. เกณฑ์ด้านการแสดงออกของอินทรีย์ในการใช้การแสดงออกของอินทรีย์เป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ประเภทแรก คือ พฤติกรรมทางกาย (Physical activity) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้อวัยวะของร่างกายอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยแขน หรือขา

การปรับเปลี่ยนอริยาบทของร่างกาย การพยักหน้า การโคลงตัว เป็นต้น ประเภทที่สอง พฤติกรรมทางจิตเป็นพฤติกรรมที่อยู่ภายใน เช่น ความคิด ความเข้าใจ หรือการเกิดอารมณ์ เป็นต้น

5. เกณฑ์ด้านการทำงานของระบบประสาทในการใช้การทำงานของระบบประสาทเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ประเภทแรก คือ พฤติกรรมที่ควบคุมได้ (Voluntary) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในความควบคุมและสั่งการด้วย เช่น การพูดคุย การแกว่งแขนขา เป็นต้น ประเภทที่สอง พฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้ (Involuntary) เป็นการทำงานของอินทรีย์ที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ เช่น ปฏิกริยาสะท้อน (สะท้อน) สัญชาติญาณ (สะท้อน) เป็นต้น

2.3 องค์ประกอบของพฤติกรรม พฤติกรรมของมนุษย์มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. การรับรู้ เป็นการแปลความหมายจากการสัมผัส โดยเริ่มตั้งแต่การมีสิ่งเร้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้าและส่งกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อการแปลความ

2. การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลค่อนข้างถาวร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน มิใช่ผลจากการตอบสนองของสัญชาติญาณ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ

3. การคิด เป็นกระบวนการของสมองในการสร้างสัญลักษณ์หรือภาพให้ปรากฏในสมอง เพื่อเป็นตัวแทนของวัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ พัฒนาการ ช่วยให้เข้าใจผู้อื่นและเลือกเส้นทางชีวิตที่เหมาะสมแก่ตนเอง

3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แอลกอฮอล์ หรือที่คนไทยเรียกว่า สุราหรือเหล้า เป็นสารธรรมชาติที่ได้มาจากการหมักน้ำตาล (เช่น จากข้าว อุ่น ข้าวโพด) กับยีสต์ เกิดเป็นสารที่เรียกว่า เอทานอล* (ethanol) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในเครื่องดื่มประเภทสุรา แต่การที่จะดื่มเอทานอลที่บริสุทธิ์เพียงอย่างเดียว นั้น ไม่สามารถดื่มได้ เพราะรสชาติแรงบาดคอ จึง ต้องมีส่วนผสมเพื่อให้รสชาติดีขึ้น

3.1 ประเภทของเครื่องดื่มที่แอลกอฮอล์

1. แบ่งตามกรรมวิธีในการผลิต

1.1 สุราแช่หรือสุราหมัก (Fermentation) คือ สุราที่ได้จากการหมักวัตถุดิบ กับราและ/หรือยีสต์ ไม่ได้กลั่นและรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกิน 15 ดีกรี เช่น ไวน์ แชมเปญ สาโท อุ กระแช่ น้ำตาลเมา ไวน์คูลเลอร์ สปาร์คกลิงไวน์ เบียร์ เป็นต้น

1.2 สุรากลั่น (Distillation) คือ การนำเอาสุราแช่มากลั่น เพื่อให้ได้แอลกอฮอล์ที่สูงขึ้น และรวมถึงสุรากลั่นที่ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่า 15 ดีกรี เช่น วิสกี้ บรั่นดี คอนยัค วอดก้า จิน รัม ตากีล่า เหล้าขาว ลิเคียว เป็นต้น

2. แบ่งด้วยขั้นตอนในการเตรียมการก่อนดื่ม

2.1 เครื่องดื่มที่สามารถดื่มได้ทันที (Ready to Drink) ไม่ต้องมีขั้นตอนในการปรุงหรือผสมอีก ได้แก่ ไวน์ บรั่นดี คอนยัค เบียร์ เครื่องดื่ม RTD (เช่น บาคารดี สปาย) รวมทั้งเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์อื่น ๆ ด้วย

2.2 เครื่องดื่มที่มีการเตรียมการก่อนดื่ม(Prepared Beverage) คือเครื่องดื่มที่ต้องมีการปรุงหรือผสมก่อนดื่ม เช่น วิสกี้ ค็อกเทล

3. แบ่งตามช่วงเวลาของมื้ออาหาร

3.1 เครื่องดื่มก่อนอาหาร ใช้ดื่มเพื่อบรรเทาหรือเรียกน้ำย่อย

3.2 ไวน์ ใช้ดื่มระหว่างมื้ออาหาร ควบคู่ไปกับการรับประทานอาหารแต่ละจาน

3.3 เครื่องดื่มหลังอาหารมักเป็นเครื่องดื่มหรือเหล้าที่มีรสหวาน เพื่อช่วยย่อยอาหาร

4. การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4.1 ความเสี่ยงต่อการติดสุรา

สำหรับปัญหาความเสี่ยงต่อการติดสุราจากการสัมภาษณ์ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่าร้อยละ 72.1 เป็นกลุ่มผู้ดื่มแบบเสี่ยงต่ำ (Low Risk Drinker) โดยผู้ชายกลุ่มอายุ 30-44 มีสัดส่วนของกลุ่มที่ดื่มแบบเสี่ยง แบบอันตรายและแบบติดสุราสูงสุด รองลงมาคือกลุ่ม 45-59 ปี ส่วนในผู้หญิงกลุ่มที่มีสัดส่วนของผู้ดื่มแบบเสี่ยงและแบบอันตรายสูงสุดคือกลุ่มอายุ 80 ปีขึ้นไป

4.2 การตลาดและการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การตลาดและการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทยการตลาดและการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยแวดล้อมสำคัญที่มีผลต่อทัศนคติและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉพาะเยาวชน มีงานวิชาการยืนยันแล้วว่าสิ่งเหล่านี้มีผลต่อทัศนคติเชิงบวกต่อการดื่ม การเลือกแบรนด์ในการดื่ม และการตัดสินใจดื่มของเยาวชน จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและก่อปัญหาด้านสาธารณสุขและด้านสังคม ผลกระทบดังกล่าวทำให้ประชาคมโลกมีความตระหนักในการควบคุมและป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยองค์การอนามัยโลกมีการแนะนำกลุ่มมาตรการที่มีประสิทธิผลสูงสุดและมีต้นทุนต่ำหรือมีความคุ้มค่ามากที่สุด ได้แก่ มาตรการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การจำกัด วัน เวลา และสถานที่ขาย และกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้ซื้อ มาตรการด้านภาษีและราคา และมาตรการควบคุมด้านการตลาดและโฆษณา (วิชัย เอกพลากร และคณะ, 2557)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2562 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 19,985 คน กลุ่มตัวอย่าง เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็นแต่ใช้การเลือกแบบบังเอิญ (Haphazard or Accidental Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างผู้วิจัยพยายามเก็บตัวอย่างเท่าที่จะทำได้ตามที่มีอยู่หรือได้รับความร่วมมือ ตัวอย่างที่ได้จึงเป็นกรณีเฉพาะหรือยีนดีให้ความร่วมมือหรืออยู่ในสภาวะตัวอย่างกล่าวตามจำนวนที่ต้องการคือ 392 คน โดยใช้วิธีคิดของ Yamane เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำการตอบแบบสอบถามกับนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายบริเวณลานใต้ตึกคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บริเวณใต้ตึกคณะวิทยาการจัดการ และบริเวณโรงอาหาร โดยมีวิธีการ แบ่งการทำงานออกเป็น 3 พื้นที่บริเวณ และผู้วิจัยเลือกพื้นที่เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยการสอบถามนักศึกษา

ก่อนว่าได้เคยดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ ถ้าดื่มจึงให้กรอกข้อมูลต่อไป และจากนั้นนำแบบสอบถามตรวจรายละเอียดความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และได้แบบสอบถามตามที่กำหนดไว้คือ 392 ฉบับ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความถี่และร้อยละโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้ 1. สถานภาพทั่วไปได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา คณะหรือวิทยาลัย และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติแจกแจงความถี่และร้อยละ 2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ 3. ศึกษาความเป็นอิสระในการจัดจำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระหว่างคณะหรือวิทยาลัย โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และการทดสอบไคสแควร์ (Chi – square)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายและหญิงเท่ากัน โดยที่เพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 21 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีชั้นปีการศึกษา ชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีคณะ/วิทยาลัยคือคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000บาท ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2652

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2652 พบว่า 1) นักศึกษาดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกมากที่สุดในช่วงอายุ 16-18 ปี 2) มีชนิดของแอลกอฮอล์ที่นักศึกษาดื่มครั้งแรกคือเบียร์ 3) นักศึกษาดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกรู้สึกไม่ชอบ 4) ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกคือ ดื่มกับเพื่อน 5) ผู้ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันคือ ดื่มกับเพื่อน 6) ชนิดของแอลกอฮอล์ที่นักศึกษาดื่มปัจจุบันคือเบียร์ 7) นักศึกษามีเหตุผลในการดื่มแอลกอฮอล์เพราะเพื่อนชวนดื่ม 8) นักศึกษามีความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์ คือ ดื่ม1วัน/สัปดาห์ 9) นักศึกษาดื่มแอลกอฮอล์ช่วงหลังเลิกเรียน 10) นักศึกษาดื่มแอลกอฮอล์ที่หอเพื่อน 11) นักศึกษาดื่มแอลกอฮอล์เนื่องในโอกาสไปเที่ยวสังสรรค์กับเพื่อน ๆ 12) สถานที่ที่นักศึกษาซื้อแอลกอฮอล์คือร้านขายของชำ 13) กิจกรรมที่นักศึกษาทำระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์คือพูดคุยกัน 14) นักศึกษาดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่ผสม 15) นักศึกษาใช้เงินสำหรับซื้อแอลกอฮอล์จาก เงินจากผู้ปกครอง 16) นักศึกษามีค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้ง คือ 301-500 17) หลังจากการดื่มแอลกอฮอล์นักศึกษามีพฤติกรรม คือนอน 18) นักศึกษาใช้เวลาในการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อครั้ง คือ 3-4 ชั่วโมง/ครั้ง 19) นักศึกษามีความรู้สึกขณะดื่มแอลกอฮอล์คือ สนุกสนาน 20) นักศึกษาไม่เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาทในการดื่มสุรา 21) การดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษา คือ ไม่กระทบผลการเรียน 22) ในอนาคตนักศึกษาคิดว่าจะดื่มแอลกอฮอล์ ลดลง และ 23) นักศึกษาไม่เคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุรา จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1

3. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระหว่างคณะหรือวิทยาลัย ดังนี้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 พฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระหว่างคณะหรือวิทยาลัย

พฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์	Chi-Square	Sig.
1. ช่วงอายุการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก	51.189	0.001*
2. ชนิดของแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก	58.586	0.029*
3. ความรู้สึกในการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก	1791.816	0.000*
4. ผู้ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก	39.648	0.166
5. ผู้ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน	76.157	0.000*
6. ชนิดของแอลกอฮอล์ที่ดื่มปัจจุบัน	58.825	0.028*
7. เหตุผลการดื่มแอลกอฮอล์	94.472	0.039*
8. ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์	51.970	0.097
9. ช่วงเวลาการดื่มแอลกอฮอล์	30.598	0.015*
10. สถานที่ดื่มแอลกอฮอล์	36.033	0.285
11. โอกาสการดื่มแอลกอฮอล์	68.493	0.028*
12. สถานที่ซื้อแอลกอฮอล์	79.595	0.000*
13. กิจกรรมที่ทำระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์	49.174	0.027*
14. การดื่มแอลกอฮอล์ผสมอะไร	76.579	0.005*
15. แหล่งเงินส่วนใดเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อแอลกอฮอล์	55.491	0.006*
16. ค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้ง	33.118	0.102
17. พฤติกรรมหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์	55.344	0.054
18. เวลาที่ใช้ในการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อครั้ง	29.096	0.614
19. ความรู้สึกขณะดื่มแอลกอฮอล์	41.450	0.407
20. เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาทในการดื่มแอลกอฮอล์	10.413	0.237
21. การดื่มแอลกอฮอล์มีผลกระทบกับการเรียน	22.785	0.120
22. การดื่มแอลกอฮอล์ในอนาคต	69.873	0.000*
23. เคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มแอลกอฮอล์	3.023	0.933

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีความสัมพันธ์กับระหว่างคณะหรือวิทยาลัย ได้แก่ช่วงอายุการดื่ม

แอลกอฮอล์ครั้งแรก ชนิดของแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก ความรู้สึกในการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก ผู้ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน ชนิดของแอลกอฮอล์ที่ดื่มปัจจุบัน เหตุผลการดื่มแอลกอฮอล์ ช่วงเวลาการดื่มแอลกอฮอล์ โอกาสการดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ซื้อแอลกอฮอล์ กิจกรรมที่ทำระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์ การดื่มแอลกอฮอล์ผสมอะไร แหล่งเงินส่วนใดเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อแอลกอฮอล์ และการดื่มแอลกอฮอล์ในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้น ประเด็นสำคัญของการวิจัยครั้งนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ช่วงอายุการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกมีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า การดื่มสุราครั้งแรกส่วนใหญ่อายุที่ดื่มคือช่วงอายุ 16-18 ปี

สมมติฐานที่ 1.2 ชนิดของแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรกมีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาดื่มเบียร์ในครั้งแรกมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.3 ความรู้สึกในการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกมีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาดื่มสุราครั้งแรกรู้สึกเฉยๆ มากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า ผู้ที่ร่วมดื่มสุราครั้งแรกดื่มกับเพื่อนมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.5 ผู้ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า ผู้ที่ร่วมดื่มสุราครั้งแรกดื่มกับเพื่อนมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.6 ชนิดของแอลกอฮอล์ที่ดื่มปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า ชนิดของสุราที่นักศึกษาดื่มปัจจุบันดื่มเบียร์มากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.7 เหตุผลการดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาดื่มสุราเพื่อเขาสังคมมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.8 ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า ความบ่อยในการดื่มสุรา ดื่ม 1 – 2 ครั้ง/เดือนมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.9 ช่วงเวลาการดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาดื่มสุราช่วงหลังสอบมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.10 สถานที่ดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาดื่มแอลกอฮอล์ที่หอพักนักศึกษา

สมมติฐานที่ 1.11 โอกาสการดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า โอกาสการดื่มสุราครั้งแรกในมหาวิทยาลัยเมื่อมีงานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ มากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.12 สถานที่ซื้อแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา นักศึกษา ไม่สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาดื่มสุราที่ปั๊บบารเฑาะ่มากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.13 กิจกรรมที่ทำระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษา ระหว่างดื่มสุรานักศึกษาพูดคุยกันมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.14 การดื่มแอลกอฮอล์ผสมอะไรมีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า สวนผสมของสุราที่ดื่มผสมโซดามากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.15 แหล่งเงินส่วนใดเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สมมติฐานที่ 1.16 ค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า ที่มาของเงินที่ใช้ดื่มสุราใช้เงินเก็บของตนเองมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.17 พฤติกรรมหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า พฤติกรรมหลังจากการดื่มสุราเขานอนมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.18 เวลาที่ใช้ในการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า เวลาที่ใช้ดื่มสุรา 3-4 ชั่วโมง/ครั้ง มากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.19 ความรู้สึกขณะดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษามีความรู้สึกขณะดื่มแอลกอฮอล์คือสนุกสนาน

สมมติฐานที่ 1.20 เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาทในการดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาสวนใหญ่เคยพบเห็นการทะเลาะวิวาท

สมมติฐานที่ 1.21 การดื่มแอลกอฮอล์มีผลกระทบกับการเรียน มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า การดื่มสุราไม่กระทบกับผลการเรียนมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.22 การดื่มแอลกอฮอล์ในอนาคต มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า การดื่มสุราในอนาคตจะดื่มเหมือนเดิมมากที่สุด

สมมติฐานที่ 1.23 เคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับคณะหรือวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สอดคล้องงานวิจัยของนายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2551) ที่พบว่า หลังการดื่มสุราสวนใหญ่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาแนวทางในการป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์ให้กับนักศึกษา เพื่อป้องแอลกอฮอล์จากดื่ม 1 วัน/สัปดาห์ เป็นการดื่มหรือสังสรรค์นานๆครั้ง เพื่อเป็นการลดปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
2. เพื่อนควรชวนกันหาเวลาว่างไปเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรม ไม่ควรชวนกันไปดื่มเมื่อตัวเองต้องการดื่มหรือเพื่อนต้องการจะดื่ม จะได้เป็นการไม่เอาแอลกอฮอล์เป็นที่พึ่งทางใจเวลามีปัญหา
3. มหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับการรณรงค์หรือการเลิกดื่มแอลกอฮอล์เพื่อให้นักศึกษาที่สนใจหรือติดแอลกอฮอล์ได้มีกิจกรรมทำเวลาว่าง และได้ตระหนักถึงผลกระทบที่เราได้จากแอลกอฮอล์

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา ไทยกล้า.(2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่จำหน่ายและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- กันยา สุวรรณแสง. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรวิทยา.
- กฤษณ์ คำชาย. (2545).พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนเอง. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ และคณะ. (2541). รายงานการทบทวนองค์ความรู้เรื่อง เด็ก เยาวชน และครอบครัวในประเทศไทยและข้อเสนอเชิงนโยบายและการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- นวรรตน์ เทพพิทักษ์. (2553). เครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารและรับรองห้องปฏิบัติการกรมวิทยาศาสตร์บริการ.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2530). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล เจียมนาคินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ดันอ้อการพิมพ์.

- ข่าวไทยพีบีเอส. (2558). ผลวิจัยสวนสุนันทาชี้ร้านเหล้ารอบมหาวิทยาลัยใน กทม. รอบนอกน่าห่วง 5 ปี
เพิ่มขึ้นร้อยละ 72. ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2562, จาก <https://news.thaipbs.or.th/content/2577>
- วิชัย เอกพลากร และคณะ. (2557). รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 5
พ.ศ. 2557. นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม. (2521). วิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต.และคณะ. (2536). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ. (2551). พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ปีการศึกษา 2551 (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.